

Burgers hebben de wind mee

Steeds meer burgers nemen het heft in eigen hand en richten een energiecoöperatie op. Ze willen wat doen voor het milieu en willen niet meer afhankelijk zijn van commerciële energiebedrijven en de overheid.

DOOR
PETER
BRUIJNS

REPORTAGE COÖPERATIES

REUVER

Nieuwsgierig dromen vijftien mensen - oud en jong - bijeen in een zaal in Reuver. Jelle Vegt van het Servicepunt energie Lokaal Limburg (SELL) heet hen welkom. Hij gaat het gemiddelde gezelschap vertellen hoe je een energiecoöperatie opricht en wat daar allemaal bij komt kijken.

Een energiecoöperatie is een club van bewoners die samen betaalbare, duurzame energie opwekken door te investeren in bijvoorbeeld een zonnepark of een windmolen.

De overheid steunt dit soort initiatieven van onderop. De gezamenlijke investeringen zorgen voor betrokken burgers én het is goed voor hun portemonnee. „Ik hoop hier te leren hoe ik kan voorkomen dat Essent rijk wordt van ons”, zegt een van de cursisten. Andere deelnemers aan de workshop koesteren hogere idealen: de een wil energieneutraal wonen, de ander wil helpen de wereld te redden, een derde vindt het ridicul dat er anno 2016 nog kolencentrales worden gebouwd.

Vorig jaar werd een vijfde windmolen in Neer geplaatst, een initiatief van coöperatie Zuidenwind. FOTO MAARTJE VAN BERKEL

Jelle Vegt - overdag medewerker van de Limburgse Natuur- en Milieufederatie - heeft het druk. Vijf gemeenten in Noord- en Midden-Limburg hebben hem ingehuurd om hun inwoners te ondersteunen bij de oprichting van een energiecoöperatie. Het gaat om Beesel, Echt-Susteren, Nederweert, Maasgouw en Roerdalen. En nog eens drie gemeenten (Bergen, Gennep en Horst aan de Maas) overwegen hem ook in te schakelen.

Windenergie moet ook in Limburg een belangrijke bron van elektriciteit worden, als een van de alternatieven voor kolen, gas en kernenergie. Maar er is veel discussie over het rendement en de kosten van windenergie en de impact van de molens op de buurt en het landschap.

Ondanks die nadelen zijn de molens hard nodig om aan de klimaatafspraken te kunnen voldoen. De provincie Limburg heeft landelijk toegezegd 95,5 MW aan windenergie te leveren. Dat is niet erg veel: de lat ligt laag omdat het hier

Gewone mensen die samen investeren in een windmolen, dat schept een band.

Jelle Vegt, Milieufederatie

lang niet zo hard waait als in de kustprovincies. Het is de vraag of de relatief lage doelstelling gehaald wordt. Het is lastig in Limburg geschikte plekken te vinden voor de hoge turbines. Het mag niet in drukke steden en natuurgebieden. In Venray, waar plannen lagen om een flink aantal turbines te plaatsen, besloot de gemeenteraad dinsdag geen windmolens toe te staan. Dat is voor de provincie een lelijke streep door de rekening.

In enkele andere plaatsen zijn coöperaties er wel al in geslaagd molens te bouwen op acceptabele plekken. In Leudal, Peel en Maas, Weert en Nederweert moeten in 2020 de eerste molens staan, het liefst gefinancierd door burgercoöperaties. Het aantal energiecoöperaties

groeit hard. Eind vorig jaar telde Nederland 189 energiecoöperaties met meer dan 35.000 leden. Nederland telt al circa honderd collectieve windmolens en ongeveer evenveel collectieve zonneparken. De meeste coöperaties vinden we in het winderige Friesland en in Noord-Brabant. Limburg bleef nogal achter, maar is met een inhaalslag bezig en telt nu tien energiecoöperaties. Opvallend is dat de meeste energiecoöperaties actief zijn in Midden-Limburg (Thorn, Neer, Egchel, Leudal, Panningen, Roermond en Weert), terwijl vooral Zuid-Limburg achterblijft.

Reageren?
peter.bruijns@delimburger.nl